

07.11.22.

6-Б

Історія

вч. Рзаєва Н.О.

Тема: Біблія – як історичне джерело.

Мета уроку: розкрити значення Біблії як історичного джерела і свідчення правдивої історії життя народів Стародавнього Сходу; спираючись на біблійні тексти, дати уявлення про найважливіші періоди історії єврейського народу; розвивати вміння працювати з історичною картою, порівнювати історичну інформацію, чітко висловлювати свої думки; розвивати навички групової роботи; викликати інтерес до Біблії.

1. Перегляньте відео: <https://youtu.be/crKT5WKRNol>

2. Опрацюйте опорний конспект:

Пригадаємо визначення «історичне джерело»

Історичне джерело

Історичне джерело - це носій історичної пам'яті, тобто інформації або відомостей про ту чи іншу подію, явище, особу, які необхідні й корисні для роботи історика і без яких неможливо відтворити минуле, пізнати сьогодення.

Історичне джерело — це історичний факт, явище культури, політичного, соціально-економічного чи духовного життя, яке само по собі потребує вивчення і дослідження, оскільки є результатом діяльності людини, втіленням суспільної свідомості, рівня духовності тієї конкретної цивілізації, епохи, в яку створювалось або існувало.

Особлива роль у Давньоєврейському царстві відводилася **пророкам**. Євреї часто потерпали від нападів ворогів, їхні землі захоплювали сильніші сусіди. У такі моменти дуже цінною була порада мудрої та досвідченої людини. Жили пророки, переважно вихідці з низів суспільства, при царському дворі та храмах. Вони виконували роль ясновидців і проповідників, пропагували покірність цареві, але іноді були активними учасниками дворцових інтриг. Вважається, що **одним з перших пророків був Мойсей**, який вивів євреїв з

Єгипту. Пророки написали перші п'ять книг Біблії. В іудаїзмі вони мають назву «Тора».

Близько VII ст. до н. е. єврейським народом була створена Біблія (від грец. *biblia* — «папірусні сувої» або «книги»).

Біблія – це збірка із 66 окремих книг, які писалися протягом приблизно 1600 років (від 1513 р. до н. е. до 98 р. н. е.).

Зapiшіть в зошит

Складові «Біблії»	
Старий Завіт	Новий Завіт
«Завіт» (дав. євр. <i>berit</i> , гр. <i>diatheke</i> — угода, договір, союз, заповіт)	
Угода (завіт) Бога з обраним народом та з усім людством.	
Угода Бога з давньоєврейським народом.	Угода Бога з усім людством через місію Ісуса Христа.
50 книг	27 книг

Перші 39 книг становлять Старий Заповіт, який визнається за Святе Письмо іудаїзмом і християнством. Старий Заповіт складається з окремих книг, написаних різними авторами. У ньому розповідається про створення світу Богом (за свідченнями Біблії, це сталося в 3760 р. до н. е.), перших людей, Всесвітній потоп, переселення євреїв у Ханаан, період вавилонського полону. Для християн Біблія – це Боже Слово, яке, хоч і написане людьми, вважається богонатхненним. Археологічні знахідки, зокрема клинописні таблички, підтверджують багато фактів, викладених у Біблії. У нижній течії Тигру та Євфрату археологи знайшли наукові свідчення про повінь-катастрофу на цих річках; такі повені могли породити перекази про Всесвітній потоп. Окрім цього, у Старому Заповіті є цінні відомості про історію Стародавньої Палестини, життя єврейського народу, його відносини із сусідніми державами – Вавилоном, Ассирією та навіть Римом.

Старий Заповіт або Старий Завіт — перша частина Біблії, що за обсягом складає близько трьох четвертих усієї Біблії. Старий Заповіт нараховує 46 книг, написаних переважно староеврейською мовою. У них розповідається про створення світу, гріхопадіння, взаємини Бога з вибраним ним народом Ізраїлю.

Новий Заповіт присвячений життєпису Ісуса Христа. У Біблії розповідається, що першим євреєм був Авраам, якого і вважають прабадьком усіх євреїв. Він жив поблизу шумерського міста Ур, був скотарем і кочував берегами річок Тигр та Євфрат, а згодом прийшов до Ханаану і оселився там. Від Авраама походив рід, який починався сином Ісааком та онуком Яковом. Яків згодом змінив ім'я на Ізраїль — саме тому євреїв стали ще називати ізраїльтянами. Яків мав 12 синів, які й дали початок 12 племенам.

Ізраїльські племена поклонялися єдиному Богу, якого називали Ягве. Це ім'я було заборонено вживати без потреби, тож його замінювали словами «Бог», «Господь мій». Давні євреї вірили, що Ягве віддав землю Ханаану — ту його частину, що пізніше стала називатися Палестиною, — народу Ізраїлю.

Біблія (з грецької «книги») — збірник давніх текстів, що їх визнають в іудаїзмі та християнстві як Святе Письмо. (запишіть в зошит)

Найдавнішу її частину християни називають Старим Заповітом, другу частину, у якій ідеться про життя Ісуса Христа, Новим Заповітом.

Пророками називають людей, обраних Богом і наділених даром сприймати Божественні послання й повідомляти їх людям, передрікати майбутнє.

Цар Давид є автором релігійних пісень — псалмів.

Біблія (з грец. βιβλία — книги) — священна книга християн, яка поділяється на дві частини (Старий Заповіт та Новий Заповіт) і складається з окремих книг, написаних різними авторами.

НОВИЙ
ЗАВІТ

Новий Завіт

Євангеліє-блага (добра) звістка від святих

Матвій	Марк	Лука	Іоан
Ісус постає як новий, величніший Мойсей, Є Спасителем усього світу, а не лише окремого народу.	найдавніша Ісус має владу над хворобами, гріхами і силами мороку.	підкреслює співчуття Ісуса до бідних, знедолених, жінок. Говорить про важливість молитви та про діяльність Святого Духа.	Увага зосереджується навколо кількох чудес Христа (знамення). «я є...»

входять також історична книга Діянь (або Дій, Діяння) Святих Апостолів; 21 Послання Святих Апостолів, 14 із яких пов'язано з іменем апостола Павла, решта — з апостолами Яковом, Петром, Іоаном, Юдою; і нарешті, пророцька книга Об'явлення Святого Іоана Богослова (Апокаліпсис).

Ваш Партнер, Рівнобуржжя 8000 3-00 00 20 1

Хто написав Біблію?

- Біблію створювали близько **40** різних авторів, що писали різними мовами (давньо-єврейською, арамейською, грецькою) і жили на трьох континентах (у Європі, Азії, Африці).
- Уже доведено, що більшість із них не знало і ніколи не бачило, або навіть не підозрювало про існування інших. Більше того, вони жили в різні часи, розділені інколи віками або ж тисячоліттями.
- Отже, Біблія була написана приблизно за період життя **60-ти** поколінь.

MyShared

Поміркуй. У чому сенс найважливіших заповідей, які дав Бог Яхве єврейському народу? (Усно)

Десять заповідей

1. Я є Господь Бог твій, і немає інших богів, крім Мене.
2. Не сотвори собі кумира і ніякого зображення; не вклоняйся їм і не служи їм.
3. Не згадуй імені Господа Бога твого марно.
4. Шість днів працюй і роби всю працю свою, а сьомий є день відпочинку, який присвяти Господу Богу твоєму.
5. Шануй свого батька й матір, та будеш благословенний на землі й довголітній будеш.
6. Не убий.
7. Не чини перелюбу!
8. Не кради.
9. Не свідчи неправдиво на ближнього свого!
10. Не жадай дому ближнього свого... дружини... раба... вола... ані осла, ані всього, що є в ближнього твого!».

Домашнє завдання: прочитати пар.18. Записати і вивчити «Десять заповідей»

**Завдання надсилайте на освітню платформу Human,
вайбер 097-880-70-81, або на ел. адресу nataliarzaeva5@gmail.com**

